

XIX AUDIÈNCIA PÚBLICA ALS NOIS I NOIES DE BARCELONA

BARCELONA EDUCADORA I INCLUSIVA

TOTHOM ÉS CIUTAT I CIUTADANIA

2013-2014

Ajuntament de
Barcelona

Durant el curs 2013-2014, en el marc de la XIX Audiència Pública als nois i noies de Barcelona, hem treballat un tema que avui particularment afecta la nostra societat: l'exclusió i la inclusió socials.

Hem vist que cada persona és diferent, però això no ens ha de portar a la desigualtat. Tanmateix, sovint s'aixequen murs visibles i invisibles per diferències ideològiques, culturals... que dificulten la comunicació i l'entesa entre persones i ens porten a l'exclusió social.

La manera de combatre aquest fenomen és a través del diàleg i el debat entre les persones.

PER A NOSALTRES, L'EXCLUSIÓ ÉS...

Marginar les persones, tractar-les de manera diferent, ignorar-les, no permetre que participin de la mateixa manera que ho fan els altres, fer-les fora del grup, no deixar que tinguin les mateixes oportunitats, no acceptar una persona ni els seus drets. Aquests murs es creen pel fet de tenir certes diferències psíquiques, físiques, econòmiques, socials o culturals.

A molts de nosaltres ens entristeix que hi hagi persones que ho passin malament, però som conscients que, llavors, hem de fer alguna cosa per a canviar aquesta situació. En aquest sentit, les escoles poden ser espais d'inclusió o d'exclusió. Hi ha casos d'alumnes que no s'han sentit ben tractats, sinó més aviat marginats i incompresos. Sovint depèn de com s'organitzin les escoles i, sobretot, de com s'eduqui els infants.

De vegades no se sap el motiu de l'exclusió d'algunes persones, però qui causa l'exclusió no veu, per alguna raó, que són persones com ell. Hem detectat casos d'assetjament escolar, de trencament de les relacions familiars, de no-acceptació de la discapacitat en el món del lleure, d'exclusió social en el barri, de poca valoració de la comunicació familiar i d'exclusió perquè algú venia d'un lloc llunyà o pel color de la pell.

Les situacions d'exclusió que més es donen als nostres barris són...

Situacions d'exclusió en l'àmbit laboral, en el de la salut, envers les persones amb discapacitat i en l'àmbit econòmic, que deriven en situacions de pobresa, en desnonaments o en problemes de convivència entre diferents cultures sovint causats per prejudicis. Aquestes situacions afecten sobretot els més desfavorits i febles emocionalment.

El sistema en el qual vivim i la crisi en què ens trobem immersos han fet que hi hagi més atur, més pobresa, més retallades, més desnonaments, més emigració de gent que aquí no troba feina. Aquestes situacions fan que algunes persones es quedin soles. Pensem que cada vegada els pobres són més pobres i els rics, més rics. Alhora, la crisi ha fet que creixi la solidaritat entre les persones, tant si es tracta de familiars com d'amics o veïns.

Pensem que les persones amb més risc d'exclusió són...

Aquelles que han perdut la feina i que tenen pocs recursos, la gent gran que està sola i amb una font d'ingressos petita, els joves sense estudis ni feina, els immigrants que vénen de països pobres, les persones amb alguna discapacitat o les persones que tenen feines molt mal pagades.

Pel que fa a si som responsables de l'exclusió d'algunes persones, pensem que...

Hi ha dos tipus d'exclusió: l'exclusió directa, que entenem que són les accions que una persona fa contra una altra persona o col·lectiu; i l'exclusió indirecta, derivada de la pressió social i de la influència dels mitjans de comunicació i de l'entorn sobre determinats col·lectius.

Alguns de nosaltres pensem que tots som responsables de l'exclusió social perquè tots formem part de la mateixa societat i del mateix sistema, que inclou unes persones i n'exclou d'altres. Tots tenim la responsabilitat de canviar-lo. Som responsables quan som conscients de la situació d'exclusió i no fem res per a canviar-la. També, entre nosaltres, hi ha qui pensa que no en som responsables directament. Amb tot, hi ha

persones que voluntàriament trien l'exclusió, ja que no acaben de formar part d'una societat que no entenen i prefereixen restar-ne al marge i no participar-hi, potser per manca de formació o d'accés a la cultura predominant, o per altres problemes difícils de comprendre.

Considerem que són responsabilitat directa nostra...

Els problemes d'exclusió a casa, a l'escola i al carrer. Per exemple, l'exclusió de companys de classe, de persones que demanen ajuda i no els la proporcionem o d'altres persones que discriminem perquè no són com nosaltres. Aquests casos són força habituals en les escoles i amb els grups d'amics, per bé que es donen sense ser-ne plenament conscients. S'ha de treballar la inclusió des de petits, a casa i a l'escola, per a evitar

exclusions socials per diferències físiques o de preferència de gustos, racisme, xenofòbia, masclisme, sexisme o consumisme, i, alhora, no tenir prejudicis envers els altres quan no els coneixem.

Davant d'aquests casos, què podem fer?

- Millorar com a ciutadans i ciutadanes i participar en actes per a la nostra edat respectant els altres. Per a això, caldrà observar els casos d'exclusió que ens són més propers i buscar-hi solucions.
- No mirar cap a un altre costat davant les conductes d'exclusió que puguin tenir altres persones, sinó fer-los veure que el que fan o diuen pot ferir i excloure els altres, i que aquest comportament no porta enlloc.
- Tenir empatia envers aquelles persones que pateixen discriminació.
- Acol·lir aquelles persones que estan soles i convidar-les a estar amb nosaltres, sense deixar-nos influir per rumors o per antecedents i intentant ser més justos amb tothom, acceptant les persones tal com són.
- No menysprear ningú pels seus orígens o les seves condicions socials, econòmiques o culturals.
- Reivindicar que hi hagi més justícia social i, mitjançant la meva actuació diària, intentar difondre un pensament més just i igualitari.

Considerem que són responsabilitat indirecta nostra...

- Tots els casos d'exclusió que es refereixen a aspectes i termes legals, com ara: desnonaments, deutors, persones en situació irregular, etc.
- També tots aquells processos excloents en els quals jo m'apunto com a observador i no m'hi implico per a solucionar-los, encara que jo no els hagi provocat, com per exemple l'assetjament escolar.

Hem observat que al llarg de la història...

Sempre hi ha hagut exclusió social. I per això, per exemple, ha calgut lluitar contra l'esclavisme, redactar una declaració universal dels drets humans, lluitar contra la discriminació de la dona o reivindicar els drets laborals.

Alhora, sempre ha existit una lluita per la inclusió social, amb petites iniciatives sovint individuals primer que després han esdevingut col·lectives. Algunes persones que han encapçalat aquestes lluites són Martin L. King, Nelson Mandela o Rosa Parks.

És difícil que una sola persona pugui canviar el món. Però sí que és cert que a partir d'un petit gest es pot aconseguir un gran canvi lluitant pacíficament per un objectiu comú. Per a aconseguir-ho, fa falta la unió d'un conjunt de persones i la plena implicació d'associacions, col·lectius i institucions públiques. A més, cal que el jovent conegui alguns referents del passat i del present per a iniciar canvis globals en la societat. És important dir prou davant les injustícies i denunciar-les per tal que la gent s'hi impliqui i busqui solucions.

PER A NOSALTRES, LA INCLUSIÓ ÉS...

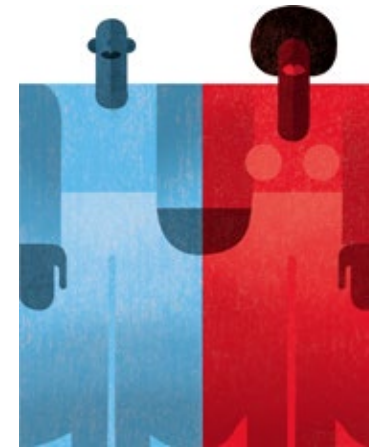
Quan acceptem en el nostre grup una altra persona tal com és. Així, quan una persona té amics, és feliç, té casa, feina, etc., se sent inclosa. Per tant, la inclusió és facilitar oportunitats i recursos a les persones perquè puguin participar i ser dins la societat; és ajudar les persones; permet ser més independent; acceptar tothom; formar part d'un grup i, d'aquesta manera, tenir una vida social plena, on tothom té els mateixos drets i, per això, cada persona pot participar en la societat com els altres.

La inclusió és un concepte positiu, però, malauradament, la inclusió no és mai total, sempre hi ha algú que en queda fora.

Tots coneixem casos de superació o d'inclusió, com ara...

Els nois i noies amb alguna discapacitat que gaudeixen de les seves oportunitats plenament i que, per tant, es poden considerar inclosos socialment. Els qui han superat el ciberassetjament escolar (assetjament per mitjà de les xarxes socials). Persones que arriben d'un altre país i que s'integren i aprenen la llengua del lloc on arriben (per exemple, quan un grup de mares ajuden altres mares o pares a aprendre el català o compren el material col·lectivament, ajudant a la inclusió de tothom). Persones que superen una malaltia i que s'han de tornar a integrar. O persones que abans eren rebutjades i, en canviar d'escola, de barri o d'amics, han estat acceptades.

Coneixem alguns casos més populars, com el de Daniel Stix, que surt en un anunci als mitjans de comunicació, que té un problema a les cames que l'impedeix moure-les, però que, tot i això, continua practicant esports com ara el surf de neu o la bicicleta de muntanya. A banda d'aquest cas conegut, sabem que hi ha molta més gent del nostre voltant que ha superat situacions d'exclusió social.

La discriminació positiva compensa actituds desiguals contra determinats col·lectius per tal d'avançar cap a la igualtat i millorar la qualitat de vida de les persones excloses. És una bona manera d'incloure persones que pateixen exclusió en la nostra societat, sempre i quan sigui voluntària i ben regulada, ja que, altrament, ens podríem trobar que per voler discriminar positivament algú estem excloent altres persones. Creiem que és un tema molt delicat.

Creiem que els àmbits que s'han de tenir en compte per a la inclusió social són...

- l'econòmic (posar fi a les desigualtats)
- el laboral (treballar per a reduir l'atur)
- de la religió (respectar les diferents creences)
- l'educatiu o formatiu (garantir una bona formació acadèmica)
- el cultural (garantir que tothom pugui gaudir de la cultura i de les tradicions)
- de la salut (vetllar perquè tothom tingui accés a la sanitat, especialment la gent gran)
- el de les persones amb discapacitat (facilitar la integració d'aquest col·lectiu)
- el familiar (donar suport davant els problemes familiars)
- de l'habitatge (vetllar pel dret universal a l'habitatge)
- el polític (fomentar la participació perquè tothom pugui fer sentir la seva veu).

En tots aquests àmbits parlem de drets humans, de drets que s'haurien de garantir en el nostre dia a dia. Es tracta de drets pels quals val la pena lluitar fent xarxa entre tota la ciutadania.

Pensem que el sector públic i el tercer sector tenen un paper molt important a l'hora de lluitar contra les desigualtats perquè aquestes siguin mínimes...

La pobresa i l'exclusió social són fenòmens recurrents que sempre han existit i que no acaben mai de desaparèixer. Calen estratègies conjuntes d'actuació, en què tothom esdevingui agent d'eradicació i prengui part activa.

Volem fer referència al tercer sector, l'encarregat d'acollir, ajudar i donar recursos a les persones que més ho necessiten. Sovint, aquest sector s'ha de fer càrrec d'alguns dels àmbits més bàsics de la nostra vida.

Al nostre voltant hi ha molts col·lectius i entitats que treballen per la inclusió, com ara...

La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), els menjadors socials, Metges sense Fronteres i un llarg etcètera. Aquests col·lectius promouen dia rere dia actuacions per als més desfavorits i fan costat als col·lectius amb més dificultats. D'entre les que coneixem més hi ha, entre d'altres, la Fundació Vicente Ferrer, el Centre Ocupacional ENEIDA i la Coordinadora de Tallers per a Discapacitats Psíquiques de Catalunya. A més, hi ha les institucions oficials que treballen per una societat inclusiva, com ara: l'Ajuntament, la Generalitat de Catalunya i, d'una manera indirecta, la Diputació de Barcelona.

D'altra banda, hi ha també els treballadors socials, la tasca dels quals és ajudar les persones que han quedat fora de la societat; igualment, podríem destacar les persones que col·laboren amb entitats, associacions, parròquies... dedicant el seu temps lliure a ajudar la gent que es troba en risc d'exclusió i treballant per la seva integració a la societat.

Tots aquests col·lectius i entitats duen a terme activitats, com ara...

- Vetllar perquè les persones o grups que estan en situació de desemparament per alguna raó de discapacitat, malaltia o circumstància social extrema, puguin continuar formant part de la societat amb dignitat.
- Denunciar i fer visibles situacions d'exclusió de diferents col·lectius, sovint donant el seu temps a canvi de res personal. Organitzar jornades educatives, programes d'inserció...

- Impulsar campanyes per a conscienciar les persones de les desigualtats socials en què ens conviden a sumar-nos a la lluita contra aquestes desigualtats.
- Acollir i ajudar persones sense recursos.
- En el cas dels síndics de greuges, canalitzar les queixes dels ciutadans i defensar els seus drets, sense excloure ningú.
- Organitzar recollides d'aliments, de joguines, de roba o fer petits ajuts econòmics. N'hi ha que col·laboren amb el Tercer Món; d'altres busquen solucions per a proporcionar habitatge a les persones que se n'han quedat sense o per inserir la gent discapacitada en el món laboral, etc.

Pensem que podem comunicar les nostres idees sobre l'exclusió i la inclusió...

A través de diferents accions ciutadanes com ara l'Audiència Pública, a través de manifestacions, de l'entorn familiar i escolar, aprofitant l'abast dels mitjans de comunicació i les noves tecnologies...

En definitiva, es tracta d'exposar obertament les nostres opinions i de conèixer les dels altres, per tal d'ajudar a evitar l'exclusió i fomentar la inclusió.

Sobretot, però, podem participar...

Prentem part activament en les activitats dirigides a nosaltres i, en general, en les de la nostra societat. Participem quan ens impliquem en alguna qüestió; quan aportem idees, opinem o votem per a decidir coses que ens afecten col·lectivament; quan col·laborem amb els altres o ens ajudem mútuament. Això no vol dir que participar sigui sinònim d'*incloure*; de vegades es participa per a excloure.

Participem per a incloure quan...

Tractem que la persona exclosa s'inclouï voluntàriament dins el grup i li brindem l'oportunitat de ser-ne membre actiu i de participar en allò que es fa per tal d'aconseguir un objectiu comú. D'aquesta manera, col·laborem perquè tothom tingui els mateixos drets i aquests siguin reconeguts i respectats.

LA SOCIETAT QUE VOLEM ÉS UNA SOCIETAT...

Més justa, menys caritativa i més solidària en els casos concrets en què cal donar suport i ajut a altres persones. La caritat és una acció voluntària i individual, mentre que la justícia és una acció a la qual ens comprometem tots com a societat i que hem d'exigir que es compleixi. La caritat pot ser un acte puntual, però la justícia és la que ens fa créixer com a persones i com a societat.

Per a avançar cap a una societat inclusiva, ens comprometem a...

Conèixer amb els nostres amics i a l'escola entitats que treballen per la inclusió. També ens comprometem a integrar els nouvinguts en els nostres àmbits d'amistat.

Ajudar les persones grans, visitar-les, parlar-hi i escoltar les seves històries, jugar amb elles a jocs de taula, llegir-los alguna cosa, acompanyar-les a comprar i sortir a passejar amb elles, cedir-los el seient i ajudar-les sempre que ho necessitin. Mostrar interès per conèixer altres col·lectius. Apuntar-nos a entitats, anar a festes multiculturals i solidàries, i manifestar-nos en protestes ciutadanes contra l'exclusió social.

Proposem a les persones del nostre entorn...

Que siguem tots més tolerants i que no ens quedem de braços plegats davant la injustícia o l'exclusió. Que hi hagi més col·laboració per part de la gent i més recursos per a evitar l'exclusió.

Hi ha moltes escoles que ja participen en causes solidàries i a favor dels drets humans. Demanem a totes les escoles que prenguin part en aquest tipus de projectes. I a tota la ciutadania a crear xarxes solidàries i a favor de la justícia social.

Alhora, proposem a l'Ajuntament que...

- Tot i que ja hi ha iniciatives en aquest aspecte, considerem que es podria augmentar l'estudi dels casos de les persones més necessitades i habilitar nous menjadors socials als barris, proporcionar roba d'abric o ajudar a buscar un lloc on passar la nit en les zones on es necessiti més. Per a aquesta proposta, caldria disposar de més treballadors socials i de voluntaris de diferents edats.
- Impliqui les persones amb risc d'exclusió social en activitats perquè no se sentin excloses i puguin adonar-se que elles també poden col·laborar. Aquí podrien participar-hi associacions, organismes, la ciutadania en general i nosaltres en particular.
- Som conscients que l'Ajuntament ha adoptat mesures per a solucionar el problema de l'habitatge i els desnonaments, però demanem que s'utilitzin tots els recursos de què disposa l'Ajuntament i altres administracions implicades per a alleujar aquesta situació i posar-hi fi. En aquest sentit, proposem aprofundir en la tasca de donar suport a la gent afectada pels desnonaments i ajudar-la a mantenir el seu habitatge o a trobar un nou lloc on viure. Ens agradaria que s'hi involucressin les associacions de veïns del barri, les entitats socials i també les escoles i instituts.
- En general, els parcs públics són un espai de trobada i de relacions socials i, per això, pensem que haurien d'estar adaptats per a tothom, incloent-hi les persones amb alguna discapacitat.
- Pel que fa a la inclusió escolar, demanem a les administracions que reservin en totes les escoles places per a aquelles persones que puguin tenir problemes d'exclusió de qualsevol tipus, evitar filtres econòmics i atorgar beques escolars.

- Garanteixi una escola pública de qualitat i d'accés universal.
- Es puguin aprofitar els locals poc utilitzats per a desenvolupar-hi activitats d'inclusió.
- Col·labori amb les entitats anteriorment esmentades i amb persones rellevants de la ciutat per a facilitar la conscienciació de la ciutadania pel que fa a les relacions interculturals.
- Potenciï i doni a conèixer més projectes de cases d'acollida i fomenti campanyes com les del Banc dels Aliments, en col·laboració amb els centres cívics i les entitats i associacions d'acció social. N'és un bon exemple la Casa dels Xuklis, destinada a acollir infants malalts de càncer, en la qual es podria invertir més.
- Pel que fa a la mobilitat, pensem que s'hauria de trobar una manera per tal que els ciutadans i, especialment, els estudiants no hagin de pagar tant a l'hora d'agafar el transport públic, ja que, per als qui ens veiem obligats a fer-lo servir, suposa una despesa setmanal molt gran. Una possible solució a aquest problema, que pot beneficiar tant el ciutadà com l'Ajuntament, seria afegir publicitat a les targetes per tal de reduir-ne el cost.
- Encara en l'àmbit de la mobilitat, tot i que som conscients de les millores que hi ha hagut, pensem que cal continuar vetllant perquè els ciutadans es puguin desplaçar per la ciutat còmodament, per la qual cosa proposem que s'eliminin totes les barreres arquitectòniques i que s'adapti la ciutat i els edificis públics al col·lectiu de mobilitat reduïda.
- Respecte a les persones amb alguna discapacitat i també per a millorar la qualitat de vida de la gent gran, proposem:
 - Deixar més espai al carrer quan hi ha obres per tal que puguin passar les cadires de rodes.
 - Facilitar cadires de rodes en les piscines als discapacitats físics.
 - Construir rampes o instal·lar ascensors a tot arreu on hi hagi escales, i que aquestes rampes tinguin poca inclinació.
 - Col·locar els botons dels ascensors a una altura que permeti arribar-hi amb cadira de rodes.
 - Ampliar l'espai als ascensors perquè hi càpiguen les cadires de rodes.
 - Millorar l'accés de les escales mecàniques i les rampes al transport públic (per exemple, a Trinitat Nova).
 - Millorar els accessos als parcs per als infants cecs.
 - Instal·lar més semàfors amb senyal acústic per a les persones cegues.
 - Fer les voreres menys altes per a facilitar la mobilitat.
- Garanteixi l'accés a l'aprenentatge de la cultura del nostre país per a facilitar la inclusió social de tothom i l'adaptació dels nouvinguts a la nostra societat. Per part nostra, ens comprometem a fer el màxim possible per a afavorir aquest procés d'inclusió.

· Finalment, pensem que cal un projecte ambiciós per a lluitar contra l'atur que tingui en compte especialment les persones amb alguna discapacitat intel·lectual ja que aquestes pateixen la crisi d'una manera més notòria que altres col·lectius i registren un índex d'atur molt elevat. Aquest projecte es podria idear des de diferents ONG, associacions i organismes públics que treballen amb aquest col·lectiu.

Malgrat la tasca duta a terme des de l'Ajuntament i les entitats, encara queda molt per fer a l'hora de cobrir unes certes necessitats: tothom hauria de tenir dret a la sanitat, a un habitatge, a una formació de qualitat i a una feina digna. També caldria suprimir les retallades en educació i oferir més sortides laborals als joves per a reduir la pobresa i les desigualtats socials i enderrocar els murs de l'exclusió.

Malgrat que s'ha treballat, i es treballa, molt des de la caritat i des de la solidaritat, considerem que és molt important pensar que tots els aspectes que plantegem són drets dels quals tothom hauria de gaudir.

Nosaltres, el jovent de Barcelona, amb la nostra eina d'expressió última que és la paraula, diem obertament en concloure la XIX Audiència Pública als nois i noies de Barcelona que hem observat que un dels problemes que més afecten la nostra societat és l'exclusió dels col·lectius menys afavorits i que volem treballar junts per la inclusió. Per això ens adreçem a l'Ajuntament com a representant de la ciutadania de Barcelona i li demanem que tingui en compte la nostra opinió i les nostres reflexions. Al capdavant, només reivindicuem uns drets socials, com és que tothom tingui les mateixes oportunitats i que tothom sigui responsable i conscient de la seva capacitat d'acció.

Per part nostra, ens comprometem a fer tot el que estigui a les nostres mans, igual que us ho demanem a vosaltres.

Centres educatius que han participat en la XIX Audiència Pública als nois i noies de Barcelona:

Ciutat Vella

Escola Pia Sant Antoni
Escola Sant Felip Neri

Eixample

Institut Ernest Lluch
Escola Joan Miró
Escolàpies Llàúria

Sants-Montjuïc

Escola Joan Pelegrí
Escola Barrufet
Institut XXV Olimpíada

Les Corts

Escola Paideia
Escola Pare Manyanet

Sarrià-Sant Gervasi

Institut Josep Serrat i Bonastre
Escola ASPASIM

Gràcia

Escola Vida Montserrat d'ACIDH
Horta-Guinardó
Escola Rel
Escola Mare de Déu de Montserrat
Escola Virolai
Escola Piaget
Escola Pit-Roig

Nou Barris

Escola Prosperitat
Escola Mercè Rodoreda

Sant Andreu

Institut Bon Pastor
Escola Sants Innocents

Sant Martí

Institut Joan d'Àustria

Nois i noies que han participat en la redacció del document:

Maria Camila Echevarria
Alarcón
Arturo Alexander Correa
Servín
Connie Maribel Males
Cachimuel
Belén Noelia Rivera López
(Institut Ernest Lluch)

Marta Rodríguez Domínguez
Ignasi Moreno López
Sheila Espinosa Caballero
Míriam Duran Martín
(Escola Vida Montserrat
d'ACIDH)

Eulàlia Busquets de Jover
Marc Uriz Fernández
(Escola Pia Sant Antoni)

Eloisa López Seijas
Adriana Cedeño Mastarreno
Lucas Álvarez Fernández
Paula Sánchez González
(Escola Prosperitat)

Pau Franco Toda
Laia Capdevila Puchades
Georgina Planelles Samper
Kim-Valentina Casamitjana
(Escola Sant Felip Neri)

Alejandro Dapena Sanz
Lluís Martínez Casanovas
(Escola Virolai)

Ester Alies Ferrer
Ferran Piqué Anguera
Ismael Fathy Martínez
Ivet Núñez Pinar
(Escolàpies Llàúria)

L'Audiència Pública als nois i noies de Barcelona es fa paral·lelament amb:

La VIII Audiència Pública als nois i noies del Districte de Nou Barris, amb la participació de les escoles: Víctor Català, Cor de Maria Sabastida, Elisenda de Montcada, Tomàs Moro i Mestre Morera
La IV Audiència Pública als nois i noies del Districte de Sant Andreu, amb la participació dels centres: Escola Emili Juncadella, Escola Sants Innocents i Institut Príncep de Viana
La II Audiència Pública als nois i noies del Districte de les Corts, amb la participació de les escoles: Sant Ramon Nonat, Lavinia i Santa Teresa de Lisieux
La II Audiència Pública als nois i noies del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, amb la participació dels centres: Institut Menéndez y Pelayo, Centre Educatiu Projecte, Escola Frederic Mistral-Tècnica Eulàlia, Escola Fàsia i Escola Vil·la Joana
Aquesta audiència pública compta amb la col·laboració del Departament de Participació Social de l'Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esport de l'Ajuntament de Barcelona, i l'Espai Jove la Fontana.

**Institut d'Educació
de l'Ajuntament
de Barcelona**

**Comissionat de
Participació Ciutadana
i Associacionisme
de l'Ajuntament
de Barcelona**

bcn.cat